

Dr. Garajszki Zoltán
2008. február 4. napján
Budapest, Remetehegyi út 194/B.

Magyar Ügyvédi Kamara Elnöksége

Ügyszám: Üif. 854/2008/5. (régi szám: 812/2006)
Az ügy tárgya: ügyvédi kamarai tagfelvétel
Ügyintéző: dr. Kiss Daisy titkár

A Magyar Ügyvédi Kamara (a továbbiakban: MÜK) Elnöksége (a továbbiakban: Elnökség)

Dr. Garajszki Zoltán (értesítési cím: 1037 Budapest, Remetehegyi út 194/B. – a továbbiakban: Fellebbező) által

a Budapesti Ügyvédi Kamara (a továbbiakban: első fokon eljáró kamara) 2008. február 4. napján kelt 2008. Eln. 470/2/8. sz. határozata (a továbbiakban: elsőfokú határozat) ellen 2008. március 3-án postára adott fellebbezése alapján indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Határozat:

Az Elnökség az elsőfokú határozatot *hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti.*

Az eljárásban felmerült költségeket a Fellebbező maga viseli.

A jelen határozat ellen a Fellebbező a határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, a Budapesti Ügyvédi Kamaránál három példányban benyújtandó, nemperes eljárás lefolytatása iránti kérelemmel élhet.

INDOKOLÁS

Dr. Garajszki Zoltán 2006. február 3. napján kelt tagfelvételi (és irodafelvételi) kérelmet terjesztett elő a Budapesti Ügyvédi Kamarához, 2006. március 22-én aláírt nyilatkozatában kijelentette, hogy vele szemben összeférhetlenségi ok nem áll fenn. A Fellebbező szakmai életrajzából kitűnik, hogy okleveles üzemgazdász, adótanácsadó, bejegyzett adószakértő, bejegyzett könyvvizsgáló, 1997-ben végzett az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán és 2005-ben jogi szakvizsgát tett. 1988-tól folyamatosan adótanácsadó és könyvelő cég(ek) alkalmazottja, illetve tagja. A Fellebbező a felvételi kérelem benyújtásakor az ANKER Auditor Kft. tagja (senior audit partner) munkavégzésre irányuló tevékenységét munkaviszony keretében teljesítette, a cégnyilvántartás több gazdasági társaságnál könyvvizsgálóként jegyezte.

A BÜK felvételi Bizottsága 2006. március 28-án a Fellebbezőt meghallgatta; ennek során a Fellebbező úgy nyilatkozott, hogy azoknál az ügyfeleknél, ahol könyvvizsgálói tevékenységet végez, nem kíván ügyvédi tevékenységet folytatni, a könyvvizsgálói feladatok ellátását nem látja összeférhetetlennek az ügyvédi hivatás gyakorlására. Hivatkozott arra is, hogy a könyvvizsgáló „nem igazságügyi szakértő”-nek minősül, így az Útv. 6. § (2) bekezdése c) pontjában megjelölt kivétel szabálya alá esik.

A felvételi bizottság 2006. március 28-án a tagfelvételi kérelem elutasítását javasolta.

Az első fokon eljáró kamara 2006. április 24-én kelt 2006. Eln. 470/4/1. sz. határozattal dr. Garajszki Zoltán kamarai tagfelvételi kérelmét elutasította. A határozat indokolásában rögzítette, hogy az Elnökség szerint a könyvvizsgáló és a megbízó társaság között tartós, visszerthes és munkavégzési kötelezettséggel járó, sajátos közérdekvédelmi funkciókat tartalmazó társasági jogi jogviszony áll fenn, tevékenysége olyan, munkavégzési kötelezettséggel járó jogviszony, amely egyértelműen elhatárolható és következetesen el is határolandó az Ütv. 5. § (3) bekezdés a) pontja szerinti tanácsadástól, az eseti szakértői tevékenységtől, és olyan jogviszony, amelyre az Ütv. 6. § (2) bekezdésének c) pontja alatti mentesség nem vonatkozik.

A Fellebbező az elsőfokú határozat ellen 2006. május 4-én kelt, és az első fokon eljáró kamarához ugyanaznap érkezett fellebbezésében az elsőfokú határozat megváltoztatását, és a kamarai tagi felvételét, valamint az általa alapított iroda névjegyzékbe vételét kérte. Hivatkozott arra, hogy álláspontja az elsőfokú határozat jogszabálysértő, mert tévesen értelmezi az összeférhetlenségi szabályok alóli kivételeket, így különösen a könyvvizsgálói tevékenység tartalmát. A Fellebbező szerint a könyvvizsgálói tevékenység szakértői tevékenység, az ügyvédek hosszú évek óta végeznek könyvvizsgálói tevékenységet, és az egyenlő elbánás elvének figyelembevételével az ő esetében is érvényesülnie kell a könyvvizsgálói tevékenység szabadon gyakorolhatóságának. A Fellebbező hivatkozott arra is, hogy az általa az ügyfeleinél (gazdasági társaságoknál) betöltött status nem létesít speciális gazdasági társasági jogviszonyt, illetve választott tisztségviselői helyzetet.

A Fellebbező 2006. június 7-én kelt beadványában fellebbezését kiegészítette, és kérelmét módosította, egyben kérte személyes meghallgatását. Bejelentette, hogy alkalmazotti foglalkoztatása az ANKER Auditor Kft.-nél 2006. május 31-i hatállyal megszűnt, 2006. június 1-jétől a könyvvizsgálói tevékenységet a társaságnál fennálló tagi jogviszony keretében végzi. *A kamarai felvételét 2006. július 1-jei hatállyal kérte.* A beadvány részletesen foglalkozik a jelen eljárás hatálya alá nem tartozó, a Budapesti Ügyvédi Kamara Elnökségének 2006. február 27-én kiadott, összeférhetlenségi kérdésben állást foglaló, valamint az e határozat elleni fellebbezést elbíráló, a Magyar Ügyvédi Kamara Elnöksége által 2006. május 8-án kelt Üif. 811/2006. sz. határozata „érvénytelenségével” és „tartalmi jellegű jogellenességével”.

A Magyar Ügyvédi Kamara Elnöksége 2006. június 12-én kelt Üif. 812/2006/3. sz. határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A MÜK Elnöksége határozatának indokolásában rögzítette, hogy álláspontja szerint a felperes esetében a munkaviszony megszüntetésével nem szűnt meg az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 6. § (1) bekezdésében meghatározott összeférhetlenség, ezért továbbra is vizsgálni kell, hogy a felperes könyvvizsgálói tevékenysége értelmezhető-e az Ütv. 6. § (2) bekezdésében írtak szerinti kivételként. A MÜK Elnöksége a felperes könyvvizsgálói kamarai tagként végzett tevékenységét nem esetenként ellátott szakértői tevékenységnek, hanem önálló hivatásnak értelmezte, amellyel összefüggő munkát a felperes 1988. óta folyamatosan, hol munkaviszonyban, hol más jellegű munkavégzéssel járó jogviszonyban végezte (és végzi jelenleg is).

A felperes a részére postai úton megküldött másodfokú határozatot 2006. június 16-án sajátkezűleg vette át. A felperes a keresetét 2006. július 25-én személyesen nyújtotta be az első fokon eljáró szerv Ügyfélszolgálati Irodáján.

A felperes a keresetében a MÜK Elnöksége 2006. június 12-én kelt Üif. 812/2006/3. sz. határozatának – a BÜK 2006. Eln. 470/4/1. sz. határozatára is kiterjedő – bírósági felülvizsgálatát kérte. Álláspontja szerint a megtámadott határozatok jogszabálysértőek, mert tévesen értelmezték az általa végzett könyvvizsgálói tevékenységet

- a) az ügyvéddé válás objektív akadályának, mivel
 - a könyvvizsgálói tevékenységet 2006. július 1-jétől az általa alapított gazdasági társaság tagjaként végzi, amely jogviszony „nem munkavégzési kötelezettséggel járó más jogviszony” (ker. lev. 4.old., 5. old. 1-2. bek.),
 - az általa személyesen végzett tevékenység a tényleges (és az asszisztensek által elvégzett) könyvvizsgálói munka „végeztével ...független könyvvizsgálói jelentés keretében” történő „vélemény-nyilvánítás” (ker. lev. 5. old. 4. bek.), amely vállalkozói tevékenységnek nem minősül (ker. lev. 5.oldal út. bek.);
- b) úgy, hogy nem esik az Ütv. 6. § (2) bek. c) pontjában meghatározott, az ügyvédi tevékenység mellett végezhető „nem igazságügyi szakértői tevékenység” fogalma alá (ker. lev. 6. old.-15.old.).

A keresetlevél benyújtására nyitvaálló határidő elmulasztása miatt a Fellebbező a keresetlevéllel együtt nem, de utóbb, a bíróság elkészttség miatti intézkedését követően terjesztett elő igazolási kérelmet, amelynek a bíróság helytadott.

A Fővárosi Bíróság 2007. november 30-án kelt 8. K. 34380/2006/13. sz. ítéletével a MÜK Üif. 812/2006/3. sz. határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az eljáró hatóságot új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára kötelezte. A bíróság egyfokú eljárásában hozott határozatában mindenben hangsúlyozottan „a Fellebbező álláspontját fogadta el”, rögzítette, hogy

- a) a Fellebbező alkalmazotti foglalkoztatása 2006. május 31-i hatállyal megszűnt, könyvvizsgálói tevékenységét a társaságnál fennálló tagi jogviszony keretében végezte, kamarai tagfelvételét 2006. július 1-jei hatállyal kérte; így a Fellebbező nem áll munkaviszonyban, nincs személyes munkavégzési kötelezettsége, mivel a társasági szerződésben a Fellebbező személyes munkavégzésének rögzítésére nem került sor és a Fellebbező nem végez saját nevében és kockázatára üzletszerűen vállalkozói tevékenységet, nem rendelkezik vállalkozói igazolvánnyal sem (ítélet 7. old.2. bek.);
- b) a könyvvizsgálói tevékenység olyan szakértői tevékenység, amely ügyvéd által folytatható, kijelentve ebben a körben, hogy a jogszabályokban „elterjedt” szinonim fogalomként van használva a könyvvizsgáló helyett/mellett a „könyvszakértő”, holott „könyvszakértői, képesítés, munkakör nem létezik” (ítélet 8. old. 1-3. bek.);
- c) a választott könyvvizsgálói „megbízás jellemzői a Gt. 40. § (1) bekezdése szerint az, hogy csak törvényben, konkrétan körülírt feladatra jöhet létre, egyéb megbízásokat a könyvvizsgáló ügyfelével nem köthet, egyéb üzleti kapcsolatban vele nem állhat, végül a Gt. 42. § (1) bekezdése szerint a megbízás határozott, maximált időtartamú;
- d) a Fellebbező helytállóan utalt arra, hogy ha egy személy több jogviszonyban is tevékenykedik, akkor mindig az adott eljárásra irányadó titokszabályokat kell betartania, tehát

ebben a körben nem zárja ki jogszabály a könyvvizsgálói és ügyvédi tevékenység egyidejű gyakorlását, a két teljesjogú kamarai tagság párhuzamos fennállását (ítélet 9. oldal 1. bek.).

Megjegyezte a bíróság – két korábbi esetre hivatkozva –, hogy a könyvvizsgálói tevékenység ügyvédként folytathatósága kérdésében egyébként sem következetes a területi kamarák gyakorlata.

A bíróság ítéletében az új eljárásra az alábbi utasítást adta: „Az új eljárásban a hatóságnak *a bíróság ítéletében kifejtettek szerint kell elbírálnia a felperes tagfelvételi kérelmét*”.

A megismételt eljárásban az első fokon eljáró kamara 2008. február 4-én kelt 2008. Eln. 470/2/8. sz. határozatával a Fellebbező tagfelvételi kérelmét elutasította, megállapítva, mivel az új eljárás során a kamarának hivatalból a tudomására jutott, hogy a Fellebbező a bírósági eljárás ideje alatt felvételt nyert a Nyíregyházi Ügyvédi Kamarába, ilyen minőségébe nem átjegyzési kérelmet nyújtott be a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amely kérelem elbírálása folyamatban van.

A Fellebbező a fenti határozatot 2008. február 15. napján vette kézhez, 2008. február 29-én kelt fellebbezését 2008. március 3-án adta postára, közvetlenül a Magyar Ügyvédi Kamarához. A Fellebbező a fellebbezésében kifogásolta, hogy

- a) az első fokon eljáró szerv olyan kérelmet utasított el, amely „jogcímváltozás miatt elutasítása pillanatában már tagfelvételi kérelemként nem is létezett, ezért önmagában elbírálni lehetetlen lett volna”,
- b) a határozati indokolás iratellenes, illetve hiányos, ugyanis „nem tesz említést elutasított tagfelvételi kérelemmel kapcsolatban (a jogcím változását rögzítő)” 2008. december 28-i beadványáról,
- c) a határozati tényállás „tévesen (és hiányosan) is lett megállapítva, mivel az a tény, hogy az elbírálandó kérelmet bő egy hónappal korábban módosította, nem olyan tény, melyet a határozati tényállás mellőzhetett volna megemlíteni és értékelni.”

A Fellebbező előadta továbbá, hogy amennyiben a Magyar Ügyvédi Kamara elnöksége „nem tekinti” az átjegyzési kérelemben foglalt és a Fellebbező „szándéka szerint” a „tagfelvételi kérelem jogcímét módosítani hivatott” nyilatkozatot alkalmasnak a célzott joghatás (a felvételi kérelem jogcímének módosítása) kiváltására, abban az esetben „mutasson rá, hogy dönteni kell a tagfelvételi és az átjegyzési ügyek egyesítéséről, lévén tárgyuk és céljuk megegyezik, a kérelmező szándéka pedig (legvégső soron jelen fellebbezéssel pontosítva) egyértelműen erre irányul.”

A Fellebbező arra hivatkozott, hogy fellebbezését csupán azért terjesztette elő, mert a Budapesti Ügyvédi Kamara az átjegyzés iránti kérelem tárgyában az ügyintézési határidőt meghosszabbította, amiből a Fellebbező arra következtet, hogy az első fokon eljáró szerv az átjegyzési kérelem elutasításának lehetőségét célozza megteremteni azzal, hogy a tagfelvételi kérelemben hozott bírósági ítélet már ne kösse. A Fellebbező sérelmezte, hogy „azt várni, hogy a BÜK elnökség részéről bárki is gratuláljon a pernyertességhez és valamiféle gesztussal enyhítse a jogszerűtlen eljárásokkal okozott 2 éves meghurcoltatás sérelmeit, valamint reménykedni abban, hogy a lehető legelső alkalommal a BÜK elnöksége meghozza a jogszerű bejegyzési döntést, mondjuk elengedve az átjegyzési díjat... talán túlzó várakozás”. De a Fellebbező jelezte, hogy abban az esetben, ha a BÜK az átjegyzési kérelemnek 2008. március 5-ig helyt ad, ezen „mint lényegében nem létező határozat elutasítása elleni, azaz valódi tárgy nélküli” fellebbezését a MÜK „tekintse visszavontnak”.

A Fellebbező fellebbezése részben alapos, valóban *nincs olyan tagfelvételi kérelem, amely a bírósági utasítás szerint érdemben elbírálni lehetne*, ezért az eljárás megszüntetésének és nem érdemi határozat meghozatalának van helye.

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ügyvédi törvény) 19. § (1) bekezdése szerint ügyvédi tevékenységet – az alkalmazott ügyvéd kivételével – az végezhet, aki a kamara tagja, és az ügyvédi esküt letette.

Az Ügyvédi törvény 13. § (3) bekezdése alapján a kamarába – kérelmére – ügyvédként fel kell venni azt, aki megfelel a következő feltételeknek: magyar állampolgárság, büntetlen előélet, jogi egyetemi végzettséggel rendelkezés, magyar jogi szakvizsgát letétele, a Magyar Ügyvédek Biztosító és Segélyező Egyesületi tagság, vagy a kamara által elfogadott más felelősségbiztosítással rendelkezés, az ügyvédi tevékenység folyamatos gyakorlására alkalmas irodahelyiséggel rendelkezés a kamara működési területén, és az Ügyvédi törvény 13. § (4) bekezdésben felsorolt kizáró okok hiánya.

Az Ügyvédi törvény 19. § (1) bekezdése szerint az ügyvéd Magyarországon egy kamara tagja lehet, és ennek a kamarának a területén tarthat fenn irodát és alirodát. Ugyanezen § (2) bekezdése szerint, ha az ügyvéd az irodát más kamara területére kívánja áthelyezni, kérnie kell a másik kamaránál az átjegyzését. *Az átjegyzésig az ügyvéd kamarai tagsága a korábbi kamaránál fennáll.* Az átjegyzés iránti kérelem elbírálására a 15. §-t kell alkalmazni. Az Ügyvédi törvény 15. § eljárási szabály, az ügyintézési határidőre és a jogorvoslatra tartalmaz előírásokat.

Ezen rendelkezések egyértelművé teszik, hogy az a személy, aki már egy ügyvédi kamara tagja, nem kérheti tagfelvételét, illetve ilyen tárgyú kérelme nem teljesíthető. Az Ügyvédi törvény 19. §-ához fűzött miniszteri indokolás rögzíti, hogy ha az ügyvéd az irodáját más kamara területére kívánja áthelyezni, ügyvédi kamarai tagságát is át kell jegyeztetnie a másik kamarába. A hivatkozott jogszabályhely pedig kifejezetten kimondja, hogy amíg az átjegyzés nem történik meg, az ügyvéd kamarai tagsága a további kamaránál fennáll.

Mindezekre tekintettel nyilvánvaló, hogy a Fellebbező kérelme az általa „kiváltani várt joghatás” elérésére nem alkalmas. Olyan személy, aki már ügyvéd, nem tekinthető olyan személynek, akinek esetében az *ügyvéddé válás* – a kamarai tagfelvétel – feltételeit kell vizsgálat alá venni.

Ebben a körben a másodfokon eljáró kamara osztja a Fellebbező érvelésében írtakat, *az elsőfokú határozat* valóban „tárgy nélküli”, *nem létező kérelmet bírált el érdemben.*

Egyet kell azonban érteni az első fokon eljáró szervvel abban, hogy a tagfelvételi kérelem kapcsán folyamatban lévő eljárást határozattal be kell fejezni. Erre (és nem másra) utasította a kamarát a tagfelvételi kérelmet elutasító határozatot hatályon kívül helyező bíróság is. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 111. § szerint a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság jogszabálysértés megállapítása esetén a közigazgatási döntést hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a hatóságot új eljárásra kötelezi. A hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a határozathozatal során annak megfelelően köteles eljárni. A megismételt eljárásban tehát a hatóság *azonos tényállás mellett* nem hozhat ismét ugyanolyan tartalmú határozatot, mint amelyet a bíróság hatályon kívül helyezett. Nincs azonban akadálya annak, hogy a körülmények megváltozása, vagy az ügyben más jogkérdés felmerülése más eredményhez vezessen a megismételt eljárásban. A Fővárosi Bíróság ítélete világos: *az Ügyvédi törvény 6. §-ában írt összeférhetlenségi okok tekintetében foglalt állást, és utasítása szerint ezen állásfoglalásnak megfelelően kell elbírálni a Fellebbező tagfelvételi kérelmét, azaz azt a*

kérdést, hogy könyvvizsgálóként lehet-e ügyvéd, vagy sem. Ez a kérdés a bírósági iránymutatásnak megfelelően eldőlt, a Fellebbező már ügyvéd. Így további felvételi eljárásnak a Fellebbező vonatkozásában nincs helye. Ezt támasztja alá a Fellebbező eljárásbeli nyilatkozata is, miszerint a kérelmét megváltoztatta, amelyet eljárásjogi szempontból úgy kell tekinteni, hogy eredeti kérelmét visszavonta, és helyette teljesen más tartalmú kérelmet terjesztett elő. Ezen új kérelem nyilvánvalóan nem lehet tárgya a megismételt eljárásnak, hiszen elbírálására a bírósági iránymutatás nem vonatkozik. A Fellebbező ügyvéd, az ügyvédek pedig megbízóik érdekében bármely kamara illetékességi területén kifejthetik munkájukat. A törvény csak azt tiltja, hogy egy ügyvéd több kamara illetékességi területén bárki által látogatható irodát tartson fenn, ennek oka pedig az, hogy ellenkező esetben a kamara a közfeladatait (nevezetesen az ügyvédi tevékenységre vonatkozó feltételek fennállásának ellenőrzését) nem tudná ellátni. Annak eldöntése pedig az ügyvéd kompetenciájába tartozik, hogy milyen szempontok szerint választja ki azt a területi kamarát, amelynek területén irodát tart fenn. A Fővárosi Bíróság ítélete nem tartalmaz (és nem is tartalmazhatott) iránymutatást tekintetben, hogy a Fellebbező melyik kamaránál kell, hogy tag legyen.

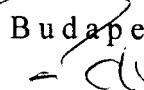
Ezért a másodfokon eljáró kamara álláspontja szerint az első fokon eljáró szerv helyesen jár el akkor, amikor a Fellebbezőnek a bírósági eljárás alapját képező (a 2006. július 1-jei hatályú felvételi) kérelmétől mind az előterjesztés idejében, mind tárgyában, jogcímében és joghatásában elkülönülő kérelmét (az átjegyzés iránti kérelmét) külön eljárásban bírálja el, és a jelen (felvételi) eljárást határozattal befejezte. Ebben az értelemben az első fokon eljáró szerv tartalmilag helyes, de – a másodfokú kamarai szerv álláspontja szerint – formailag nem megfelelő határozatot hozott. A jelen esetben a Ket. 31. § (1) bekezdés c) pontja megfelelő alkalmazásának – az eljárás megszüntetésének – van helye. *Ezért a másodfokon eljáró kamara a rendelkező rész szerint határozott.*

A Fellebbező által hivatkozott további jogszabálysértések egyike sem áll fenn az elsőfokú határozattal összefüggésben. Az első fokon eljáró kamara a határozat indokolásának harmadik bekezdésében kitért az átjegyzési kérelem benyújtása és annak külön eljárásban elbírálása tényére, és döntésével értékelte is azt, hogy a Fellebbező a területi kamarától más tartalmú eljárás lefolytatását kívánja.

Az eljárási költségekre vonatkozó rendelkezés alapja a Ket. 72. § (1) bek. dd) pontjának, valamint 156. §-ának rendelkezése. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 3 § (1) bekezdése szerint a Ket. 98. § (2)-(4) bekezdésében megjelölt jogerős közigazgatási végzés ellen bírósági felülvizsgálatnak van helye. A kérelem tárgyában a megyei bíróság nemperes eljárásban végzéssel határoz.

Az Elnökség hatásköre és illetékessége a Ket. 107. § (3) bekezdésének, az Ütv. 113. § (2) bek. c) pontjának, valamint a MÜK Alapszabálya V. 2. c) pontjának rendelkezésén alapul. Az Elnökség a másodfokú eljárás során az Ütv. 12/A. § alapján a Ket. 104.-105. § által meghatározott eljárási keretek között járt el.

B u d a p e s t, 2008. május 19.

Dr. Bánáti János s.k.
elnök

Dr. Gábor László s.k.
főtitkár

Kiadmányozó: Tomori Ildikó titkárságvezető

